

PARAULA I VIDA

Càritas: estimar els altres amb fets concrets

El proper dissabte, Càritas Diocesana a Balaguer celebra la seva Assemblea anual, en la qual aprovarà la

Memòria de Càritas de l'any 2015.

Més enllà de números i compte de resultats, dóna a conèixer i difon el que Càritas d'Urgell va realitzant en la seva dimensió diocesana així com des de les parròquies, i per part dels sacerdots, fidels i institucions particulars que es bolquen envers les necessitats del pròxim. Dins l'Any de la Misericòrdia, Càritas diocesana és l'instrument eclesial més important que tenim per a la gran vivència entre nosaltres de les obres corporals i espirituals de misericòrdia.

Durant el 2015 Càritas ha invertit recursos per import de 760.347 €, i en l'acció social hi va el 81,56%, és a dir 620.150 €. Només el 7,22% es gasta en administració i estructura. S'ajuda unes 899 famílies, amb un suport econòmic directe de 204.214 €. En acollida s'arriba a 8.693 persones, i en treball i inserció laboral tenim projectes per a 370 persones, de les quals 230 eren procedents de fora d'Europa. Participen a Càritas 336 voluntaris, distribuïts

pel territori del bisbat. S'ha ampliat la xarxa d'acció amb un nou centre d'activitats a Vielha, que s'uneix als de Puigcerdà, Balaguer i La Seu d'Urgell. S'ha començat una empresa d'inserció laboral, *Nougrapats*, creant ja 10 llocs de treball, i posant en funcionament el reciclatge i venda de roba, i el servei de neteja. I s'han realitzat 2 campanyes d'emergència: una per al Nepal i l'altra per als refugiats a Europa, recollint 45.400 euros. I durant el 2016 estem fent el mateix per a Ucraïna i Equador.

Càritas informa de les seves activitats i els seus números amb humilitat i amb goig, perquè creu que convé que el bé es conegui, el bé que no fa soroll però que és actiu durant tot l'any per part de moltes persones que treballen perquè les paraules «caritat» i «amor» siguin creïbles avui, en el nostre món. No és veritat que la maldat o l'egoisme triomfin. Hi ha molt de bé, i estem convençuts que l'amor vencerà. A Càritas el detecten i ens l'ofereixen. Déu no cessa de fer créixer el bé, perquè «Déu és amor», com Càritas anuncia sempre a l'entrada de tots els seus locals. L'Església —deia Benet XVI— no creix per proselitisme, creix per atracció,

per testimoni. I el Papa Francesc diu que quan la gent veu aquest testimoni d'humilitat, de docilitat, de mansuetud dels cristians i de moltes persones de bona voluntat, amb caritat humil, sense prepotència, aquest testimoni fa créixer l'Església.

Cal agrair el que Càritas fa, a tots els directius, treballadors, voluntaris i col·laboradors de Càritas perquè és amb ells que l'Església d'Urgell pot ajudar, i que augmenten les iniciatives de servei als necessitats. Ells ens ajuden a ajudar. I també podem agrair a tots els beneficiaris de Càritas, que siguin ells el rostre concret de Jesucrist, que cerquem i estimem, i que a través d'ells, se'ns faci proper el mateix Senyor que volem estimar i servir. El camí cristià de fet és més senzill del que a vegades el compliquem... Ho diu bellament l'apòstol Sant Joan en la seva primera Carta: «*Que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat, i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu*» (1Jo 3,18-19).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Papa Francesc utilitza el català en un missatge oficial

El Papa Francesc va utilitzar el català, per primera vegada, en un missatge difós a la web oficial del Vaticà, en el marc de la Jornada de les Comunicacions Socials. El pontífex publicà una nota escrita a mà per agrair, personalment, les pregarries que li arriben a través de les xarxes socials. La nota fou escrita en una trentena de llengües, entre les quals el català. «A tu, que des de la gran comunitat digital, em demanes benediccions i pregària, et vull dir: tu seràs el do preciós a la meua pregària al Pare. I no t'oblidis de pregar per mi i perquè jo sigui servidor de l'Evangelí de la Misericòrdia», diu la nota.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Reconèixer i valorar el misteri de l'altre

L'acolliment cristià és una actitud molt rica, constituïda per diversos accents, tots prou importants. D'entrada és el reconeixement de la dignitat i la singularitat de l'altre, tant de les persones com dels grups. Això porta a un altre accent molt propi cristià. Acollir és valorar no només la realitat humana de l'altre sinó també el seu misteri. En el tracte normal amb la gent tenim el perill de la frivoltat, però ha de ser ocasió de fer viva la nostra fe en el misteri de cada persona. Déu l'estima i la crida a la vida veritable, i

ella, amb la seva manera de viure, respon a la crida de Déu. Acollir una persona o un grup humà significa valorar tot el que hi ha en ells de bondat, de justícia, d'honestedat, de generositat, de confiança en Déu. És l'obra de l'Esperit de Déu en ells, amb la seva cooperació positiva, encara que hi hagi barrejats també aspectes negatius.

En la seva Exhortació Apostòlica *Amoris laetitia*, el papa Francesc subratlla la necessitat de reconèixer i valorar totes les manifestacions de vida cristiana que hi ha en les parelles

i les famílies que viuen una situació irregular. «L'Església... il·luminada per la mirada de Jesucrist, mira amb amor els qui participen en la seva vida de manera incompleta, reconeixent que la gràcia de Déu actua també en les seves vides, donant-los la valentia per fer el bé, per fer-se càrrec amb amor l'un de l'altre i estar al servei de la comunitat en la qual viuen i treballen» (AL 291).

Les comunitats cristianes estan cridades a acollir tothom. Aquest acolliment és fruit de la fe en el do de Déu que estima tots els homes i dones

del món, i els porta tots a la vida veritable. És un acolliment que manifesta una fina sensibilitat evangèlica, la que sap veure els fruits de l'obra de Déu en cada persona, sigui qui sigui, i té els ulls de la fe oberts a tot el que hi ha de bé, de veritat, de generositat, d'amor, en cada persona. És el misteri amagat de crida de Déu i resposta humana que Jesús revela, terra sagrada davant la qual ens hem de descalçar amb tot respecte.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Cáritas: amar a los demás con hechos concretos

El próximo sábado, Cáritas Diocesana en Balaguer celebra su Asamblea anual, en la que aprobará la **Memoria de Cáritas del año 2015**.

Más allá de números y cuenta de resultados, da a conocer y difunde lo que Cáritas de Urgell va realizando en su dimensión diocesana así como desde las parroquias, y por parte de los sacerdotes, fieles e instituciones particulares que se vuelcan hacia las necesidades del próximo. Dentro del Año de la Misericordia, Cáritas diocesana es el instrumento eclesial más importante que tenemos para la gran vivencia entre nosotros de las obras corporales y espirituales de misericordia.

Durante 2015 Cáritas ha invertido recursos por importe de 760.347 €, y en la acción social va el 81,56%, es decir 620.150 €. Se gasta sólo el 7,22% en administración y estructura. Se ayuda a unas 899 familias, con un apoyo económico directo de 204.214 €. En acogida se llega a 8.693 personas, y en trabajo e inserción laboral tenemos proyectos para 370 personas, de las cuales 230 son procedentes de fuera de Europa. Participan en Cáritas 336 voluntarios, distribuidos por el territorio de la Diócesis. Se ha ampliado la red de acción con un nuevo centro de actividades en Vielha, que se une a los de Puigcerdà, Balaguer y La Seu d'Urgell. Se ha inaugurado una empresa de inserción laboral, *Nougrapats*, creándose ya 10 puestos de trabajo, y poniendo en funcionamiento el reciclaje y venta de ropa, y el servicio de limpieza. Y se han realizado 2 campañas de emergencia: una para Nepal y la otra para los refugiados en Europa, recogiendo 45.400 euros. Y durante el 2016 estamos haciendo lo mismo para Ucrania y Ecuador.

Cáritas informa de sus actividades y sus números con humildad y con gozo, porque cree que conviene que el bien se conozca, el bien que no hace ruido pero que es activo durante todo el año por parte de muchas personas que trabajan por que las palabras «caridad» y «amor» sean creíbles hoy, en nuestro mundo. No es verdad que la maldad o el egoísmo triunfen. Hay mucho bien, y estamos convencidos de que el amor vencerá. En Cáritas lo detectan y nos lo ofrecen. Dios no cesa de hacer crecer el bien, porque «Dios es amor», como Cáritas anuncia siempre a la entrada de todos sus locales. La Iglesia —decía Benedicto XVI— no crece por proselitismo, crece por atracción, por testimonio. Y el Papa Francisco enseña que cuando la gente ve este testimonio de humildad, de docilidad, de mansedumbre de los cristianos y de muchas personas de buena voluntad, con caridad humilde, sin prepotencia, este testimonio hace crecer la Iglesia.

Debemos que agradecer lo que Cáritas hace, a todos los directivos, trabajadores, voluntarios y colaboradores de Cáritas, porque es con ellos que la Iglesia de Urgell puede ayudar, y que aumentan las iniciativas de servicio a los necesitados. Ellos nos ayudan a ayudar. Y también podemos agradecer a todos los beneficiarios de Cáritas, que sean ellos el rostro concreto de Jesucristo, que buscamos y queremos, y que a través de ellos, se nos haga próximo al mismo Señor que queremos amar y servir. El camino cristiano de hecho es más sencillo de lo que a veces lo complicamos... Lo dice bellamente el apóstol San Juan en su primera Carta: «No amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad, y nuestra conciencia se mantendrá en paz ante Dios» (1Jn 3, 18-19).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

110 joves a la 8a Nit a peu des d'Urgell a Montserrat

Pregària al cambril de la Mare de Déu de Montserrat

La vuitena nit caminant en pelegrinatge cap el Santuari de Montserrat i la Mare de Déu de Montserrat, del divendres 13 al dissabte 14 va ser un èxit de convocatòria i participació. Amb cada vegada més joves apuntats de diverses edats es va sortir des de Rubiò. Eren 110 joves d'ESO i dels grups TxT (tu per tots, tots per tu) de la diòcesi. Van caminar acompanyats per uns 20 professors, monitors, religiosos, pares, i sacerdots del Bisbat, fins arribar al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Eren joves i adolescents provinents d'Andorra, Escaldes, Balaguer, La Seu, Tremp, i altres indrets,

que van pelegrinar a peu, compartint el sopar, els moments de cansament, les confidències i xerrades entre uns i altres. Són més de 30 quilòmetres de compartir aquesta experiència i de fer un esforç de voluntat gran, comunió, silenci i cants, pregària i ajuda d'uns i altres. A més, d'un compartir fratern entre tots els participants. Durant el camí es fan diverses aturades per recuperar forces, menjar quelcom que vivifiqui i desperti, i de mica en mica, sense voler-ho, anar-se apropant a la Moreneta.

A Montserrat, els esperava l'Arquebisbe Joan-Enric, que després de dinar en fraternitat amb tots

ells, va dirigir l'acte central de la pregària al Cambril de la Mare de Déu, amb la joiosa participació de molts joves i monitors que l'havien preparada. En finalitzar, tres joves van realitzar davant dels altres les seves promeses de compromís, i van rebre el fulard que els acredita com a membres compromesos dels grups TxT del Bisbat.

La Nit a Montserrat és un pelegrinatge jove, que s'inicia a Rubiò, i que consisteix a caminar tota la nit vers Montserrat. Està organitzat per la Delegació de Joventut del Bisbat d'Urgell, amb el seu Delegat, Lluís Plana, al capdavant.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i poder

La riquesa i el poder són realitats que poden ser bones i útils per al bé comú si es posen al servei dels pobres i de tots, amb justícia i caritat. Però quan, es viuen com un privilegi, amb egoisme i prepotència, es transformen en instruments de corrupció i de mort. És el que succeeix en l'episodi de la vinya de Nabot que es descriu en el 1Reis, 21.

El rei d'Israel, Acab, vol comprar la vinya d'un home anomenat Nabot. La proposta sembla legítima, fins i tot generosa, però a Israel les propietats de terres es consideraven gairebé irrenunciables. La terra és sagrada perquè és un

do del Senyor, que com a tal ha de ser protegit i conservat. Es comprèn llavors la resposta negativa de Nabot al rei: «Que el Senyor em guardi de cedir-te l'heretat dels meus pares» (1Re 21,3).

El rei Acab reacciona a aquest rebuig amb amargor i desdeny. Se sent ofès, disminuït en la seva autoritat de sobirà, i frustrat en la possibilitat de satisfer el seu desig de possessió.

Jesús, recordant aquestes coses, ens diu: «Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però en

tre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau» (Mt 20, 25-27). Si es perd la dimensió del servei, el poder es transforma en arrogància i es converteix en domini i abús.

Déu en la seva misericòrdia envia el profeta Elies per ajudar Acab a convertir-se. Déu veu aquest crim i toca també el cor d'Acab, i el rei, posat davant del seu pecat, comprèn, s'humilia i demana perdó.

(Dimecres, 24 de febrer de 2016.)

29a Trobada diocesana d'escolans a La Seu

Uns cinquanta nois i noies van participar, el 14 de maig, a la 29a Trobada diocesana d'escolans, que es va celebrar a La Seu d'Urgell. L'activitat va ser organitzada i preparada per Mn. Alfons Velásquez, Subdelegat de Pastoral vocacional, amb els seminaristes de la diòcesi i alguns escolans de la parròquia de La Seu d'Urgell. Els nois i noies desplaçats des del Principat d'Andorra, sobretot de les parròquies d'Andorra la Vella i d'Escaldes Engordany i de molts i diversos punts de la zona de Puigcerdà, La Seu d'Urgell, de Balaguer. Els joves de la parròquia de La Seu d'Urgell van rebre després, en la solemnitat de Pentecostès, el Sagrament de la Confirmació. Les activitats es van iniciar al

Seminari Diocesà on foren acollits, emmarcades en l'Any de la Misericòrdia. L'objectiu: fer prendre consciència de la importància de conèixer i practicar les obres de Misericòrdia. I ho feren visitant entre d'altres llocs, la Llar de Sant Josep i Nougrapats de Càritas. L'activitat es clogué a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, on Mn. Ignasi Navarri dirigí la celebració del pas de la Porta Santa Jubilar, renovant les promeses del Baptisme i posant als peus de Santa Maria d'Urgell la seva vida cristiana.

Mn. Ramon Sàrries, Mn. Jaume Soy, Mn. Jordi Miquel, Mn. Xavier Parés i algun dels catequistes de la parròquia de La Seu d'Urgell acompanyaren els participants en les diferents activitats.

Els escolans disposats a visitar la Catedral

Vida Creixent a Montserrat

El moviment cristià de gent gran Vida Creixent va tornar a pelegrinar fins a la Mare de Déu de Montserrat, i el grup de la nostra diòcesi fou nombrós, malgrat el mal temps previ a la cita, el dimecres dia 11 de maig. Va fer un dia esplèndid i les 99 persones d'Urgell, repartides entre dos autocars i tres vehicles particulars, van gaudir intensament de la Trobada interdiocesana bianual que se celebra a Montserrat, juntament amb els assistents dels Bisbats de Girona, Manresa, Solsona, Tarragona, Tortosa, Urgell i Vic.

Unes 540 persones van omplir la Basílica en la celebració de l'Eucaristia per l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol. El dia anterior, 10 de maig, hi havien estat els bisbats de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat i Lleida, presidits pel Cardenal Arquebisbe emèrit de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Mons. Pujol va centrar l'homilia en

Unes 540 persones van omplir la Basílica

les paraules del Papa Francesc i va remarcar amb molta intensitat que una de les missions dels membres de Vida Creixent és transmetre els valors cristians a la família i a la societat.

Durant el dinar de germanor, el President de Vida Ascendente, Guillermo Aparicio, va anunciar que deixava el seu càrrec —que no el servei—, en les properes eleccions, abans de finalitzar el curs. El President interdiocesà, Sergi Òliba, va agrair els assistents la presència.

Aplec de les set parròquies d'Andorra a Meritxell

Diumenge 15 de maig de 2016, diada solemne de Pentecosta, es va celebrar l'Aplec de les set parròquies de les Valls d'Andorra a la Basílica Santuari de Meritxell. Un bon nombre de fidels de totes les parròquies es van donar cita a primera hora del matí amb els seus rectors.

La celebració d'aquest any, va ser presidida per Mn. Toni Elvira, rector de la parròquia d'Encamp i Missiонер de la Misericòrdia i concelebrada pels preveres de les Valls. Mn. Elvira, en la seva homilia, va fer una reflexió fent referència a les lectures bíbliques de la festivitat de Pentecosta, tot convidant-nos a viure aquest Any de Gràcia.

En motiu de l'Any de la Misericòrdia, proclamat pel Papa Francesc, es va celebrar un breu pelegrinatge pels voltants de la Basílica, abans de la celebració de l'Eucaristia.

En el pelegrinatge es va fer estació en l'antiga ermita, fent invocacions i cants marians que van preparar els assistents per a l'entrada per la Porta Santa de la Basílica Santuari de Meritxell en aquest Any Jubilar. El moment de l'entrada per la Porta va ser especialment emotiu.

L'oració dels fidels, inspirada en les Obres de Misericòrdia, es va fer de manera que es va tancar amb una ofrena floral per part de representants laics de les set parròquies andorranes.

AGENDA

- ▶ **6 de juny.** Formació Permanent dels preveres fins al 8 de juny.
- ▶ **9 de juny.** Presentació del llibre de la Càtedra de Pensament Cristià al Principat d'Andorra, resum de les ponències «Lideratge ètic i exemplaritat pública», a càrrec del Raonador del Ciutadà d'Andorra, Sr. Josep Rodríguez, a la sala d'actes de Santa Maria del Fener a Andorra la Vella, a les 20 h.
- ▶ **10 de juny.** Confirmació d'adults a St. Esteve d'Andorra la Vella, a les 20 h.
- ▶ **11 de juny:**
 - Assemblea de Mans Unides a la Seu d'Urgell.
 - Assemblea de Càritas Diocesana, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, a partir de les 10 h.
 - Confirmacions a Ordino.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,1-6 / SI 120 / Mt 5,1-12]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratenc (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. Maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cintores, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. ■ Dimarts [1R 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. ■ Dijous [1R 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dissabte [Fets 11,21b-26; 13,1.3 / SI 97 / Mt 5,33-37]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), religiosa de Reus, fundadora de les Germanes Mare de Déu de la Consolació, a Tortosa (CMC, 11858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, verge cistercenc.

12. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [2S 12,7-10.13 / SI 31 / Ga 2,16.19-21]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

Diuenge X de durant l'any

COMENTARI

Cridats a una vida radicalment nova

Es llibres 1-2Re (amb Jos, Jt, i 1-2Sa) formen els «Profetes Anteriors»: reflexió teològica sobre els fets que han ocorregut. El seu gran missatge és que l'únic rei d'Israel és el Senyor. El cicle d'Elies —campió de la fidelitat al Senyor i la defensa dels pobres— destaca (1Re 17-2Re 1) la lluita del profeta enfront dels abusos del rei Acab.

A la viuda de Sarepta (que donà a Elies el tros de pa que li quedava) el retorn a la vida del seu fill li serveix per confessar: *Ara sé que ets home de Déu i que són del Senyor les teves paraules.*

La Comunitat d'Antioquia de Síria (d'on Saule fou membre) havia impulsat l'obertura missionera acollint no-jueus i encetant la qüestió: per rebre la justificació de Crist, no cal circumcidarse.

Aquesta afirmació és paraula humana o divina?

La Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes: l'he rebuda per Revelació de Jesucrist.

Certificat de garantia ho són les Comunitats que Pau evangelitza: *La nostra carta de recomanació sou vosaltres* (2Co 3,2). Si en l'obra missionera de Pau no hagués actuat l'Esperit de Crist, no hauria nascut l'Església a Corint, Galàcia, Efes, Filipis.

Ningú no és just davant Déu per la Lleï; «viurà el qui és just per la fe» (Ga 3,11). Això és el que predica Pau, l'escollit i cridat per la seva gràcia per anunciar el Fill de Déu als no-jueus.

El gest de Jesús amb la viuda de Naïn ve motivat per la misericòrdia: *El Senyor la veïé, se'n compadí i li digué «No ploris»; s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt i digué. «Jove, aixeca't».* L'evangeli empra el verb «aixecar» tant pel retorn a la vida del fill de la viuda de Naïn, la filla de Jaire i Llätzer, com per la Resurrecció de Jesucrist i la nostra. Però essent el llenguatge vehicle d'expressió de la fe, hem de diferenciar el retorn a la mateixa vida d'abans i l'accés a una vida nova del tot diferent que Crist ens obre resuscitant com a Cap nostre.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 17,17-24)

En aquells dies, el fill d'una dona, mestressa de casa, es posà malalt, i la malaltia s'agreujà tant que el noi expirà. La dona digué a Elies: «¿Per què et ficabes amb mi, home de Déu? Veig que has vingut a casa meua per fer presents a Déu les meves culpes i fer morir el meu fill». Ell li digué: «Dóna-me'l!». Elies el prengué dels braços de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, on ell vivia, el posà al seu llit i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu, ¿fins a la viuda que m'acull, li feu aquest mal de fer morir el seu fill?». Després s'estirà tres vegades sobre el noi i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu: feu, si us plau, que l'ànima d'aquest noi torni dintre d'ell»: El Senyor escoltà el crit d'Elies: l'ànima del noi tornà dintre d'ell, i recobrà la vida. Elies el prengué, el dugué de l'habitació de dalt a la planta baixa de la casa, el donà a la seva mare i li digué: «Mira, el teu fill és viu». La dona digué a Elies: «Ara sé de cert que ets un home de Déu i que són del Senyor les paraules que anuncies.»

▶ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor! / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, / m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; ajudeu-me Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes. / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als Gàlates

(Ga 1,11-19)

Germans, vull que ho sapigueu: la Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes, perquè no l'he rebuda de cap home ni l'he apresada de ningú: l'he rebuda per una revelació de Jesucrist. Ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatriotes de la meua edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares. Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anunciés als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem, a trobar els qui ja eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Aràbia, i d'allà vaig tornar a Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes, i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 7,11-17)

En aquell temps Jesús se'n anà a un poblet anomenat Naïn. L'acompanyaven els deixebles i molta gent. Quan s'acostaven a l'entrada del poble es trobà que duien a enterrar un mort, fill únic d'una mare viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la veïé, se'n compadí i li digué: «No ploris». El Senyor s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt. Els qui el portaven s'aturaren, i ell digué: «Jove, aixeca't». El mort es posà assegut i començà a parlar. I el Senyor el donà a la seva mare. Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu. La gent deia: «Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta». Deien també: «Déu ha visitat el seu poble». Per tot el país dels jueus i per tota la rodalia s'escampà aquesta anomenada de Jesús.

▶ Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 17,17-24)

En aquellos días, cayó enfermo el hijo de la señora de la casa. En enfermedad era tan grave que se quedó sin respiración. Entonces la mujer dijo a Elías: «¿Qué tienes tú que ver conmigo? ¿Has venido a mi casa para avivar el recuerdo de mis culpas y hacer morir a mi hijo?» Elías respondió: «Dame a tu hijo.» Y, tomándolo de su regazo, lo subió a la habitación donde él dormía y lo acostó en su cama. Luego invocó al Señor: «Señor, Dios mío, ¿también a esta viuda que me hospeda la vas a castigar, haciendo morir a su hijo?» Después se echó tres veces sobre el niño, invocando al Señor: «Señor, Dios mío, que vuelva al niño la respiración.» El Señor escuchó la súplica de Elías: al niño le volvió la respiración y revivió. Elías tomó al niño, lo llevó al piso bajo y se lo entregó a su madre, diciendo: «Mira, tu hijo está vivo». Entonces la mujer dijo a Elías: «Ahora reconozco que eres un hombre de Dios y que la palabra del Señor en tu boca es verdad.»

▶ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gàlates (Ga 1,11-19)

Os notifico, hermanos, que el Evangelio anunciado por mí no es de origen humano; yo no lo he recibido ni aprendido de ningún hombre, sino por revelación de Jesucristo.

Habéis oído hablar de mi conducta pasada en el judaísmo: con qué saña perseguía a la Iglesia de Dios y la asolaba, y me señalaba en el judaísmo más que muchos de mi edad y de mi raza, como partidario fanático de las tradiciones de mis antepasados. Pero, cuando aquel que me escogió desde el seno de mi madre y me llamó por su gracia se dignó revelar a su Hijo en mí, para que yo lo anunciara a los gentiles, en seguida, sin consultar con hombres, sin subir a Jerusalén a ver a los apóstoles anteriores a mí, me fui a Arabia, y después volví a Damasco. Más tarde, pasados tres años, subí a Jerusalén para conocer a Cefas, y me quedé quince días con él. Pero no vi a ningún otro apóstol, excepto a Santiago, el pariente del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 7,11-17)

En aquel tiempo, iba Jesús camino de una ciudad llamada Naïn, e iban con él sus discípulos y mucho gentío. Cuando se acercaba a la entrada de la ciudad, resultó que sacaban a enterrar a un muerto, hijo único de su madre, que era viuda; y un gentío considerable de la ciudad la acompañaba. Al verla el Señor, le dio lástima y le dijo: «No llores». Se acercó al ataúd, lo tocó (los que lo llevaban se pararon) y dijo: «¡Muchacho, a ti te lo digo, levántate!» El muerto se incorporó y empezó a hablar, y Jesús se lo entregó a su madre. Todos, sobrecogidos, daban gloria a Dios, diciendo: «Un gran Profeta ha surgido entre nosotros. Dios ha visitado a su pueblo». La noticia del hecho se divulgó por toda la comarca y por Judea entera.